

BILTEN

NAJBOLJA PREDSTAVA PO ODLUCI STRUČNOG ŽIRIJA RUBIŠTE

TEKST: NINOSLAV ĐORĐEVIĆ, REŽIJA: KOKAN MLADENOVIĆ, PRODUKCIJA: ŠABAČKO POZORIŠTE

VEČERAS PREDSTAVA U ČAST NAGRAĐENIH

OŽALOŠĆENA FAMILIJA

KRALJEVAČKO POZORIŠTE

POKROVITELJI FESTIVALA

GRAD NOVI PAZAR

ZAJEDNICA PROFESIONALNIH
POZORIŠTA SRBIJE

regionalno pozorište
novi pazar

министарство
културе републике србије

UTISCI NA KRAJU 54. FESTIVALA PROFESIONALNIH POZORIŠTA „JOAKIM VUJIĆ“

SEADETIN MUJEZINOVIĆ, DIREKTOR REGIONALNOG POZORIŠTA U NOVOM PAZARU

ODOLELI SMO IZAZOVU

Srećan sam i zadovoljan što smo bili organizatori. Duboko smo, kao pozorište, zahvalni i Ministarstvu kulture i Zajednici profesionalnih pozorišta i lokalnoj samoupravi Novog Pazara što su prepoznali našu priču i podržali nas. Osam dana smo uživali u vrhunskim predstavama, stekli mnogo novih prijatelja i već razmišljamo o novim

saradnjama. Posebno se zahvaljujem deci, volonterima Kancelarije za mlade, bez kojih sve ovo ne bi ovako izgledalo. Organizacija je za nas bila velika škola, videli smo koliko možemo i na čemu još treba da radimo. Nadamo se da će i publika prepoznati naš trud i dolazi na naše predstave u većem broju, jer zbog nje i postojimo.

ALEKSANDAR MILOSAVLJEVIĆ, SELEKTOR

ZADOVOLJAN SAM KAKO SU SE KOCKICE SLOŽILE, SLEDI OZBILJNA BORBA ZA PUBLIKU

će te kockice da izgledaju, kao će taj njegov san da se realizuje. Ove godine sam veoma zadovoljan kako su se te kockice složile. Svestan sam da je produkcija pozorišta u Srbiji u krizi. Ali uprkos tome bilo mi je značajno da pozovem predstave koje svojim tekstom i režijama nešto govore o ovom vremenu i u tom smislu sam vrlo zadovoljan. Selektor ne bira predstave zbog svog sna, nego zbog publike. Voleo bih da je ovde bilo više publike. Svestan sam da Regionalnom pozorištu predstoji ozbiljna, teška, mučna, oštra borba za publiku. To je problem svakog pozorišta u Srbiji. Pozorišni stvaralci imaju ozbiljan zadatak da ulože

jako puno napora da u ovim zlim vremenima ubede svoje sugrađane da je pozorište pravo mesto za postavljanje pitanja. Novopazarci su dovoljno pametni da sami dođu do odgovora. Kada smo kod Novopazaraca ja ne mogu da sakrijem oduševljenje ljudima. Na svakom koraku sam sretao ljubazne, predusetljive ljude koji su u meni odmah vieli stranca i činili sve da mi pokažu put do kafića, da pitaju da li je dobra kafa. Ljubaznost, ljubaznost, ljubaznost. Proputovao sam celu našu zemlju i znam mentalitete. A ovo je meni vrlo drag menatitet.

O utiscima nakon završetka festivala razgovaramo sa selektorom Aleksandrom Milosavljevićem, pozorišnim kritičarom

Uvek kada čovek pravi selekciju ima san. Taj san se sastoji od raznih kockica koje on ne može da sklopi dok ih ne vidi na samom festivalu. I svaki selektor strepi kako

IVANA NEDELJKOVIĆ, PREDSEDNICA ZAJEDNICE PROFESIONALNIH POZORIŠTA SRBIJE

SVE JE PROŠLO U MIRU, REDU, SKALDU I HARMONIJU

Zadovoljna sam što je sve prošlo u miru, redu, skladu i harmoniji. Što smo uspeli ono što je problem ove sale bio, a to je da prevaziđemo tehničke probleme. Pre svega iznajmljivanjem i nabavkom opreme. Radujemo se novom festivalu.

Ne znam gde će biti, a nadam se da će biti Vranje. I želim da im se u međuvremenu završi zgrada.

54. FESTIVALA PROFESIONALNIH POZORIŠTA SRBIJE „JOAKIM VUJIĆ“, NOVI PAZAR, 7 – 14. 05.2018.

ODLUKA STRUČNOG ŽIRIJA

Duboko uvereni u vitalnost pozorišta, uprkos svim usponima i padovima, a opet u želji da budemo deo onoga što će biti upamćeno kao uspon, stručni žiri 54. Festivala profesionalnih pozorišta Srbije „Joakim Vujić“, 7 – 14. maj 2018, u sastavu

Predsednik: Aleksandar Gajin, glumac, i članovi Đurđa Tešić, rediteljka, i Spasoje Ž. Milovanović, teatrolog

Na sastanku održanom 13.maja 2018, u Novom Pazaru, doneo je sledeće odluke

1.Nagrada za dramsku predstavu u celini dodeljuje se predstavi RUBIŠTE, po tekstu Ninoslava Đorđevića, u režiji Kokana Mladenovića i produkciji Šabačkog pozorišta, plenila je vanrednim pozorišnim promišljanjem stvarnosti kojoj se obraća, koju rastvara i sastavlja, kao opominjući monument, kome usud prolaznosti ne može ništa.

Odluka je doneta jednoglasno.

2.Nagrada za režiju dodeljuje se KOKANU MLADENIČU, za postavku predstave RUBIŠTE, po tekstu Ninoslava Đorđevića u produkciji Šabačkog pozorišta. Rediteljsko tumačenje ponuđenog tekstualnog predloška, uzbudljivost scenskih rešenja, kao i ekspresivnost glumačkih zadatosti, ostvarilo je reprezentativnu umetničku celinu.

Odluka je doneta jednoglasno.

3. Nagrada za scenografiju dodeljuje se ZORANI PETROV, za predstavu DOM BERNARDE ALBE, po tekstu Frederika Garsije Lorke, u režiji Bojane Lazić i produkciji Puls teatra Lazarevac, zbog visoko sofisticiranog estetskog doživljaja, kao i originalnosti scenskog rešenja koje je postalo nad-znak čitave predstave,

Odluka je doneta većinom glasova.

4. Nagrada za kostim dodeljuje se ALEKSANDRU KOVAČEVIĆU, za predstavu LIFT-SLOBODAN ŠOU, po tekstu Jelene Bogavac, u režiji Nenada Todorovića i produkciji Narodnog pozorišta u Prištini sa privremenim sedištem u Gračanici,, zbog funkcionalne estetizacije banalnosti i kiča užasa devedesetih godina.

Odluka je doneta većinom glasova.

5.Četiri ravnopravne glumačke nagrade dodeljuju se MILICI JANEVSKI za ulogu MARIJE, u predstavi RUBIŠTE, po tekstu Ninoslava Đorđevića, u režiji Kokana Mladenovića i produkciji Šabačkog pozorišta, koja je glumački zrelo, nadahnuto i iznijansirano donela svu dubinu i tragičnost žrtve u svetu bez morala i ljubavi;

KRSITINI PAJKIĆ za ulogu DEVOJKE u predstavi RU-

BIŠTE, po tekstu Ninoslava Đorđevića, u režiji Kokana Mladenovića i produkciji Šabačkog pozorišta, koja je svojom igrom snažno i čisto donela na scenu naivnost i veru u bezuslovnu ljubav;

ZDRAVKU MALETIĆU za ulogu MIROSLAVA u predstavi ČETIRI BRATA, po tekstu Radovana Tišme, u režiji Dragana Jakovljevića i produkciji Knjaževsko-srpskog teatra Kragujevac, zbog ubedljivog tumačenja lika specifične osetljivosti i napuklog unutrašnjeg bića;

SLOBODANU PETRANOVIĆU ŠARCU za ulogu PARADAJZA u predstavi RUBIŠTE, po tekstu Ninoslava Đorđevića, u režiji Kokana Mladenovića i produkciji Šabačkog pozorišta, zbog izuzetne, posvećene i nadahnute interpretacije neoštećene osećajnosti i ljudskosti, na malom prostoru epizodne uloge.

Odluka je doneta jednoglasno.

6. Nagrada mladom glumcu/glumici dodeljuje se JELENI FILIPOVIĆ za ulogu SONJE u predstavi KEPLER 452 B, po tekstu ijane Grumić, u režiji Juga Đorđevića i produkciji Pozorišta „Bora Stanković“ Vranje, zbog autentične iskrenosti i emotivnosti u tumačenju složenog i krhlog lika, zarobljenog u procepu između sećanja i odlaska.

Odluka je doneta jednoglasno.

7. Specijalna nagrada dodeljuje se Predstavi KEPLER 452 B, po tekstu Tijane Grumić, u režiji Juga Đorđevića i produkciji Pozorišta „Bora Stanković“ Vranje, zbog nove osećajnosti koju donosi generacijski spisateljsko-rediteljski spoj, Tijane Grumić i Juga Đorđevića, koji su nas dirnuli i osnažili dubinom i nežnošću promišljanja intimne teme ljubavi, gubitka i prolaznosti na nepretenciozan i duboko pozorišni način.

8. Stručni žiri sa velikim pijetetom apostrofira rad dizajnera svetla Radomira Stamenkovića, koji je svojim umetničkim darom doprineo visokom kvalitetu predstava ŽAK I NJEGOV GOSPODAR, SVEDOBRO i DOM BERNARDE ALBE.

MILIVOJE MLAĐENOVIĆ, POZORIŠNI KRITIČAR

MODERNO, EMOTIVNO DRAMSKO TKANJETijana Grumić: *Kepler 452B*,
režija - Jug Đorđević, Pozorište „Bora Stanković“ Vranje

Pitanja smisla života, smrti, ljubavi, besmrtnosti i čovekovog trajanja na zemlji – mereno vremenski i geografski – jesu beskrajno varirana u umetnosti i nauci. I otud se posezanje za obradu ove teme u dramskoj literaturi može smatrati vrlo riskantnim potezom. Međutim, pristup egzistencijalnoj problematici Tijane Grumić u drami *Kepler 452B* nameće se kao izuzetno produktivan i inovativan. To je moderno dramsko tkanje kojem se svakako mogu pripisati i svojstva postdramskog ali i poetske drame. Dramska okosnica je, u stvari, monološko kazivanje, glavne junakinje Sonje (Jelena Filipović) koje je osvojljeno na individualne ispovedne priče nje-majke (Radmila Đorđević), dede (Nenad Nedeljković) i lekara (Bojan Ivanović) koje tek u svom sustizanju i presecanju dobijaju osobine dramskog. Monolog se, znano je, smatra antidramskim elementom, izaziva-ćem dosade. Međutim, u drami Tijane Grumić on postaje glavno stilsko

sredstvo: dodaje tekstu, a potom i u scenskom izvođenju, lirsko i melanholično osećanje. U sve četiri priče kao zajednički imenitelj jeste novinska vest o smrti Dejvida Bovija i drugih važnih ličnosti iz sveta umetnosti i šou biznisa, ali i vest o otkriću planete Kepler 452b. Otkriće ove kosmičke pojave, koja liči na planetu na kojoj mi živimo svoje sićušne i kratkotrajne živote neizbežno nameće mnoštvo pitanja šta mi to radimo sa svojim životom, u čemu je sadržana njegova vrednost, primećujemo li svoje bližnje dok su živi ili ćemo (kao deda u ovoj pred-stavi tek na groblju započeti istinski dijalog sa osobom koju smo voleli), itd. Monološko obeležje drame upućuje nas i opominje na samoću kao odliku modernog doba, na potrebu za dijalogom, razumevanjem, ljubavlju.

U rediteljskom čitanju Juga Đorđevića Grumićkine drame, iluzija je sve-sno progšana, a umesto nje su na-

nošeni jaki emocionalni slojevi, sve gušći i deblji, koji u finalu predstave deluju efektno na gledaočevu maštu izazivajući njegovo potpuno uživljanje. Takav rediteljski pristup nije pomodna egzibicija niti koketiranje s elementima postdramskog teatra, nego produkt inventivnog tumačenja dramskog teksta. Tako je nastala predstava o postojanju i nestajanju u kojoj mlade Jelene Filipović koja tumačeći devojkicu u razdoblju odrastanja i osamostaljivanja, usredsređuje svu svoju glumačku strast na elaboraciju središnjeg pitanja: “hoćemo li ikada prestati da tražimo život negde drugde?” Za dodir struna naših najtananih osećanja kada je reč o postojanju nije neophodno ispunjavanje oveštalih scenskih konvencija, one bi samo odvuikle pažnju gledaoca. Jedna zavesa, barska stolica, mikrofona na stalku i dvosed bez naslona, dovoljni su bili da označe prostor ovih priča: stend ap pozornice, lekarske ordinacije, sobe i i groblja.

UTISCI PUBLIKE**BOJANA PENDIĆ**

Snažan utisak, i upičetljivo veoma. Jedno promišljanje o životu, o situacijama koje nam se dešavaju, o verovatnoći, sudbinama. Jedna neizbežna stvarnost.

ESMA ALOMEROVIĆ

Još sam pod utiskom. Predivna je predstava, nežna i zanimljiva.

MIRSAD JUSUFOVIĆ

Moj utisak je razmišljanje o srednjem dobu i prolaznosti. Zbog lika lekara. I jer je meni već 46 godina

LILIJANA IVANOVIĆ, POZORIŠNA REDITELJKA

OKRUGLI STO KRITIKE O PREDSTAVI POZORIŠTA "BORA STANKOVIĆ" IZ VRANJA: „KEPLER 452B“

Otvarajući okrugli sto o ovoj predstavi moderator Aleksandra Glovac ki rekla je da je Tijana Grumić nova zvezda na spisateljskom nebu. Njen Kepler je poetski sveden, a vrlo životan tekst. Ljubav se kao reč, u ovom tekstu ne pominje, ali se oseća jaka empatija. obraća se onom najčistijem i najtaananim delu ljudske duše. Postavlja pitanje šta ko od nas u životu hoće, i šta od života tražimo.

Prva je o predstavi govorila Tijana Grumić, autor teksta: "Uživala sam dok sam pisala Keplera. Kad sam odgledala premijeru i mene je, iako sam autor bila sam veoma potresena jer sam tek tad shvatila da sam napisala dobro delo. U drami je u središtu porodica, ali u njoj ima i mnogo mene lično."

Posle nje govorio je reditelj Jug Đorđević i rekao: "Na prvo čitanje nisam bio baš fasciniran, jer sam slutio da će to biti velika borba sa formom. Mizanscenom sam pokušao da napravim džepno pozoriste. Neuslovnost rada u pozorištu iz Vranja uslovlila je da moja predstava ovako izgleda."

Bojan Jovanović, umetnički direktor pozorišta Bora Stanković i jedan od aktera predstave: "Ja sam posle uspeha koji smo imali sa Ružom uvelom, znao da ne smemo da podbacimo. Tada sam razmišljao i o tome da treba da napravimo neki iskorak. Želeo sam i da nešto radi Jug Đorđević, jer je on naše dete. Još pri prvom razgovoru rekao mi je da je Tijana Grumić napisala novi tekst i da bi jako voleo da to radi."

U predstavi igra i rediteljeva majka, prvakinja pozorišta iz Vranja Radmila Đorđević. Ona je rekla: "Imala sam ogromnu odgovornost u radu na ovoj predstavi baš zbog odnosa

majka-sin. Ali, zaista smo lepo radili i uživala sam. Jako smo se zabavljali sa nekim improvizacijama u predstavi, npr. u igri žmurke."

Aleksandar Milosavljević, selektor festivala rekao je da je u ovoj predstavi video kolika je mašta mladog reditelja. "Jug je veoma, hrabar i jako iskren. Meni ovo jeste ljubavna priča i u odnosu Sonje i Ivana i u odnosu majke i ćerke i u odnosu unuke i ded Mislim da je reditelj uboo talasnu dužinu ovog teksta."

Zatim se za reč javila Aleksandra Kovačević, reditelj iz Kraljeva rekavši: "Videli smo večeras kako jedna predstava može lepo i lako da se iznese. Htela sam samo da pitam reditelja zašto je upotrebio mikrofon i mobilni telefon?" Reditelj je odgovorio da su mikrofon i mobilni telefon naša svakodnevnica i bilo je prosto neophodno da nas na to podseti.

Moderatorica je zatim dala reč Nenadu Nedeljkoviću, koji se u predstavi pojavljuje u ulozi dede. "Bilo mi je čudno to što u predstavi nema rekvizite i drugih pomagala. Ali, kad smo počeli da istražujemo emocije i odnose u delu, počeo sam da uživam kao i svi ostali članovi ekipe."

Jelena Filipović, tumač glavne uloge: "Stalno sam se pitala, da li sam ja narator ili dete ili žena? Rad na predstavi bio mi je jako lak i jednostavan i stalno sam se pitala da li sam uradila NEŠTO, kad mi je sve tako lako i jednostavno."

Za reč se javio i Zoran Stamatović, direktor Narodnog pozorišta iz Užica i rekao da je gledao i Ružu uvelu i ovu predstavu i da su mu se obe jako dopale. "Nadam se da će ova predstava potaći ljude koji su je gledali da opet dođu."

Poslednja se za reč javila Biljana Konstantinović, prvakinja pozorišta iz Kraljeva, koja je rekla: "Ja, kao glumac, želim da se poklonim kolegama iz Vranja i zahvalim im na divnoj predstavi. Reditelj je napravio odličnu stvar što nije dozvolio glumcima da se rasplinu u emocijama."

Bio je ovo poslednji okrugli sto ovogodišnjeg festivala Joakim Vujić. Hvala Novom Pazaru što je bio divan domaćin. I doviđenja do iduće godine, u nekom novom gradu, na novom Joakimu.

AUTORI PREDSTAVE "KEPLER 452B" POZORIŠTA "BORA STANKOVIĆ" IZ VRANJA

MALO TEKSTOVA GOVORI O NAMA, DECI 90-TIH

**TIJANA GRUMIĆ,
DRAMATURŠKINJA**

**.....
Utisak selektora i publike je da je tekst vrlo nežan i ostavlja utisak dnevnika. Koje su Vaše emocije vezane za ovaj tekst?**

Intima i osećajnost. I jeste dnevnik, meni je sve što pišem dnevnik. I sve što pišem je nekako iz mene. To su neki lični doživljaji, doživljaji drugih koji su iskombinovani u neki lični dnevnik.

Ovaj tekst možda i najviše jezik Vaše generacije. Međutim nema društveno-političke angažovanosti u njemu.

Pre dve godine sam na Hartefakt konkursu učestvovala sa angažovanim tekstom i to ima takav prizvuk.

Svi primete da nema političke angažovanosti. Ali meni i tekst i pozorište mogu biti durštveno angažovani jer se tiču svakog od nas. Čim je izašlo iz mene, imala sam potrebu da govorim o tome. I to je vrsta angažovanja. Tu je motiv odlaska, a to jeste jezik naše generacije. Govori o današnjem vremenu. I pop ikone ga određuju. Malo tekstova govori o nama, deci 90-tih.

Da li su Vas inspirisala filozofska pitanja, gde smo mi u kosmosu?

Jesu? Šta je svrha našeg života, da li mi upravljamo životom ili on nama, da li postojimo u zvezdama ili se završava sa odlaskom sa zemaljskog života. Da li se završava naše životno, emotivno angažovanje u svetu time što mi nestanemo sa planete.

Koliko nagrade i selekcije znače za autore?

Selekcije znače mnogo. Nedavno sam razmišljala kako je ovo moj prvi tekst u profesionalnom institucionalnom pozorištu. Do sada sama radila predstave za decu i studentske predstave. Ovaj sam poslednji napisala, prvi se odigrao. I meni i reditelju je došlo kao iznenađenje da jedan nepretenciozan mali projekat bude selektovan i za „Joakima Vujića“ i za „Sterijno pozorje“. To je i čast da neko prepozna naš trud i rad. Nagrada mi je manje važna od toga da predstava bude izabrana, da putujemo, da komuniciramo sa publikom.

POZORIŠTE MOŽE BITI TU PRED NAMA IAKO NEMA SVOJU ZGRADU

**JUG ĐORĐEVIĆ,
REDITELJ**

**.....
Da li tekst bira reditelja ili reditelj tekst?**

Govorim iz svog ličnog iskustva, a ovo je moj debitanski projekat. Nisam imao prilike da odabiram mnogo tekstova. Niti sam ja odabrao tekst, niti on mene, nekako smo se zajedno našli. Sve se poklopilo. Sticaj nekih srećnih okolnosti.

Koji deo stvaralačkog procesa najviše volite?

Najuzbuđeniji sam bio kada je Tijana Grumić, pisac, prvi put došla na generalnu probu. Tada je prvi put videla šta je neko uradio sa njenim

autorskim delom, pa sam imao odgovornost prema tome. Glumce sam sve vreme terao da pričaju priču, i uglavnom su sve scene proizlazile iz zadatih improvizacija. Ja verujem u tu prirodnost. Improvizacije su najprirodnija stvar u pozorištu. U jednom trenutku sam samo shvatio da je ova predstava otišla od mene. Na drugoj generalnoj probi. To je valjda pokazatelj da smo uradili dobru stvar, kada ja više nisam imao utisak da smo to mi uradili.

Uslovi u kojima radi vranjansko pozorište nisu zahvalni. Kakvo je bilo Vaše iskustvo?

Neminovno je kada pričamo o pozorištu „Bora Stanković“ iz Vranja da

oni trenutno rade u uslovima koji nisu profesionalni. Oni su svi Don Kihoti koji se bore sa vetrenjačama zbog posla koji vole. Ali uspevaju. I mi smo uspeli. Moj rediteljski postupak ne samo da je bio uslovljen, nego je proizašao iz uslova u kojima vranjansko pozorište radi. I minimalistička scenografija i glumački postupak. Ima tu i simbolike do koje smo scenografkinja i kostimografkinjom Velimirka Damjanović i ja došli. Da sa tom malom pozorišnom zavesom aludiramo da pozorište može biti tu pred nama iako nismo u pozorišnoj zgradi.

INSPIRACIJA U PRINCEZI LEJI

**VELIMIRKA DAMJANOVIĆ,
KOSTIMOGRFINKINJA I
KO-SCENOGRFINKINJA**

**.....
Veoma lepa osećanja me vežu za rad na ovoj predstavi. Sve je bilo**

kako treba. I mislim da rezultat predstave to pokazuje. Da smo lako napravili predstavu. Najinsprativniji mi je bio kostim za glavnu glumicu. S njom smo se najviše igrali. Inspiracija nam je bila u princezi Leji. Gene-

ralno smo hteli kostimom da prikazemo četvoro običnih ljudi.

GLUMCI PREDSTAVE KEPLER 452B, "BORA STANKOVIĆ" IZ VRANJA

RADMILA ĐORĐEVIĆ, MIRJANA

PRIČALI SMO PRIČU

Negde smo se mi unutar zezali da je to naše lično porodično trojstvo. Zaista sam sa strepnjom iščekivala. Prijatno sam se iznenadila jer sam shvatila, dok smo radili Keplera, da je već sazreo u jednog mladog reditelja. Ja kao majka želim da ovako nastavi. Dopalo mi se što

nije angažovano pozorište, On je emotivna duša i mislim da se to i vidi u ovoj predstavi. Njegova indikacija od početka je bila da pričamo priču. Nismo očekivali sve ove uspehe, u to je radost mnogo veća

BOJAN IVANOVIĆ, IVAN

DO SADA SE NISAM SUSREO SA OVAKVIM KONCEPTOM

Igram doktora Ivana, u ranim 40-tim. Zanimljiv mi je opis lika gde je pisao da ulazi u krizu srednjih godina. Shvatio sam da mi to zapravo nije tako daleko. Bilo je jako zanimljivo. Po prvi put sam se susreo sa rediteljem čija su uputstva bila da se ne bude u liku sve vreme.

Igramo dok smo na imamo zadatak, čim završimo, ponašamo se kao u svakodnevnom životu. To mi je bilo jako zanimljivo jer se nisam susreo sa takvim konceptom do sada.

KRALJEVAČKO POZORIŠTE OŽALOŠĆENA FAMILIJA

Tekst: BRANISLAV NUŠIĆ

Režija: MIODRAG DINULOVIĆ

Scenograf: MIODRAG DINULOVIĆ,
ARDAŠA TAVUKČIJANA

Kostimografi: STEFAN SAVKOVIĆ,
KATARINA BOGDANOVIĆ

Muz. aranžmani: RADE KUBUROVIĆ

Šminke i maske: DRAGOLJUB JEREMIĆ

Dizajn svetla: VLADIMIR MILIĆEVIĆ

IGRAJU:

Agaton Arsić: PREDRAG PAVLOVIĆ

Simka Arsić: SVETLANA MILENKOVIĆ

Sarka Popović: BILJANA KOSTANTINOVIĆ

Vida Dimitrijević: BILJANA TALIĆ

Tanasije Dimitrijević: NIKOLA VOŠTINIĆ

Proka Purić: ZORAN CEROVINA

Gina Purić: GORICA DINULOVIĆ

Trifun Spasić: VEROLJUB ANDRIJANIĆ

Mića Stanimirović: STRAHINJA BIČANIN

Advokat Petković: STEFAN MILIKIĆ

Danica: DRAGANA ĐURĐEVIĆ

Žandar: DUŠAN JOVIĆ

Mata Todorović: MILE CVIJOVIĆ-NECO

U čast nagrađenih biće odigrana predstava Ožalošćena familija Kraljevačkog pozorišta u režiji Miodraga Dinulovića, teatarski uzbudljiva, glumački razigrana i rediteljski maštovita adaptacija slavne Nušićeve komedije.

ALEKSANDAR RADULOVIĆ, UMETNIČKI DIREKTOR NARODNOG POZORIŠTA PIROT I GLUMAC

SIGURNO ĆEMO OTIĆI PUNI UTISAKA

Festival profesionalnih pozorišta „Joakim Vujić“ dosada je osam puta organizovan u Pirotu. O izazovima sa kojima se organizator susreće, pozorišnom i glumačkom životu u Srbiji razgovaramo sa Aleksandrom Radulovićem, umetničkim direktorom Narodnog pozorišta iz Pirota.

Vaš grad ima bogato iskustvo u organizovanju festivala.

Da, već osam puta je festival bio u Pirotu. Zapravo su bili Susreti profesionalnih pozorišta u početku, nije bilo selekcije, jer je bio manji broj pozorišta. Sa povećanjem broja profesionalnih pozorišta (Zajednica sada broji 15) odlučeno je da se uvede zvanična selekcija i susreti su prerasli u takmičarski festival.

Vi ste lično bili deo organizacije šest godina. Možete li nam reći šta je najteže u tom poslu?

Ništa nije teško kad čovek želi da radi i ima tim oko sebe. Biti domaćin Festivala „Joakim Vujić“ je veliki zalogaj, ali i velika čast i za pozorište i za grad. Vidite to i u Novom Pazaru. On ove nedelje i pozorišno i festivalski živi. Kao i prošle godine u Gračanici, kako vreme odmiče sve

je više publike. Plašim se da kad publika bude stvarno htela da dolazi, festival će biti završen. Ali to je dobra škola za neki drugi put. Treba se dobro organizovati, greške rešavati usput i ne praviti farsu i famu. Za sebe kažem da sam prvenstveno glumac. Dvostruki sam laureat ovog festivala. Lepo je videti kolege i produkciju protekle sezone. Pogledamo se, porazgovaramo o onome što smo radili. Najlepše bi bilo da su svi glumci sve vreme tu, ali nam finansijska situacija ne dozvoljava. Mislim da ste svi videli da nije nikakv bauk, samo treba osam dana zaboraviti na privatni život. Ali isplati se na kraju jer sve te predstave koje pogledamo negde u nama ostave neki utisak manje ili više. Jedva ćete čekati da nam videti leđa, proćiće dva dana i zapitaćete se šta sada, jer ste bili u ludačkom tempu. Vrlo brzo dolazi vreme za novi festival i opet jovo nanovo.

Možete li nam reći nešto o svom matičnom pozorištu i svojim ulogama?

Već 19 godina igram u Narodnom pozorištu u Pirotu, dosta se toga nakupilo. Mi smo mali ansambl, i pozorište smo sa najmanjim brojem zaposlenih. Veliki je to problem i trenutno ga rešavamo uzimanjem mladih ljudi iz drugih pozorišta. Reditelj Vaše predstave je dete iz Pirota, svoju prvu priliku je dobio u našem pozorištu. Trenutno sa njim radimo tekst Nataše Ilić „Plavi zec slavi rođendan“ i spremamo se za „Mali Joakim“. Igramo „Alisu u zemlji čuda“ Davida Alića, „Ribarske svađe“, Bojane Lazić. Radilimo smo predstavu „To kod nas ne može da bude“. Dramatizaciju tekstova Radoja Domanovića za ovu predstavu radio je Sloba Orlović. Pirotsko pozorište je malo i mogu da kažem da je bio na dnu lestive. Direktor pozorišta i

ja kao umetnički direktor smo počeli da eksperimentišemo. Vidim da za predstavu „Žak i njegov gospodar“ svi kažu da je nešto drugačije nego što je bilo. I rizik se uvek isplati.

Da li vidite buduću saradnju između Narodnog pozorišta Pirota i Regionalnog pozorišta Novi Pazar?

Pozorišta često pribegavaju razmenama i to bih voleo da se desi sa našim kućama. Problem je novac, kada pozorište krene na put to nije mali trošak. Ponekad se desi nešto banalno, da vam zafali 20000 dinara za obuču. Ali ja se ipak nadam ne samo razmeni, nego i koprodukciji.

Šta biste promenili u pozorišnom životu Srbije?

Zabrana zapošljavanja strašno utiče na pozorišta i imamo problem sa mladim glumcima. Ja imam 41 godinu i najmlađi sam, ne mogu više glumiti princa. Ne možete baš tako prevariti publiku. Birokratija nas ograničava veoma. I promenio bih odnos ljudi iz sveta pozorišta prema pozorištu. Bojim se da su se ljudi ulenjili, ne ulažu u sebe. Do toga je dovela celokupna situacija u državi, ali ne smemo da se predamo. Moramo naći način da isprovociramo publiku, ali i sve ostalo. Čini mi se da živimo u vremenu kad nas ništa ne može iznendaditi.

Prva asocijacija na Novi Pazar?

Užasna gostoljubivost, trgovački duh, dobra klopa i festival. Baš se dobro osećam u Novom Pazaru, Drago mi je da pomognem u bilo kom segmentu. Novi Pazar jeste divan domaćin, sigurno ćemo otići puni utisaka, ali ovo je festival Zajednice profesionalnih pozorišta, dakle svih nas.

Bilten 54. Festivala profesionalnih pozorišta Srbije „Joakim Vujić“.

Izdavač: Regionalno pozorište Novi Pazar i Zajednica profesionalnih pozorišta Srbije. **Urednik:** Hana Salihagić.

Tehnički urednik: Irhad Salihagić. **Redakcija:** Milivoje Mladenović, Lilijana Ivanović. **Fotografije:** Tarik Graca